

1. Už jako kluk já měl rád les,
stál kousek za vsí a v něm jenom hajnej spával,
v něm z dálky vlak i ze vsi pes
zněli tak zvláště, že si vzpomínám i dnes.
Jó, to byl čas mejch jahodovejch vin,
odřenejch loktů a kalhot od malin,
slunečnejch rán, strýčků a tet,
pohledů z korun stromů dolů na náš svět.
2. A najednou jsem o kus dál
a z toho lesa zatím skoro půlka stojí,
jen lidí pár z těch, co jsem znal,
je ještě naživu, a svět se točí dál.
A stromů míň a lidí pořád víc
rodí se do světa a smutně musím říct,
určitej řád že už je v tom:
tři blbci povstanou za jeden padlej strom.
3. Jó, kdyby zdál se smutnej svět
někomu z vás, koho snad lidská hloupost trápí,
já pochopil: nic nejde hned,
co zkazíš za chvíli, to spravuješ pár let.
A nemyslím si, že bych extra chytřej byl,
já každou vlastní blbost draze zaplatil,
tak když tě hňup naštve jak hrom,
nezlob se, nekřič, vezmi rýč a zasaď strom,
jó, když tě hňup naštve jak hrom,
nezlob se, nekřič, vezmi rýč a zasaď strom!